

SAGRADA FAMÍLIA pàg 11
Les fleques de barri
van desapareixent:
"Només quedo jo"

ESQUERRA DE L'EIXAMPLE pàg 8
Alfons Santamaria impulsa
la recuperació de la memòria
històrica i el patrimoni del barri

líniaeixample

Setmanari • 17/7/2024 • Núm. 297 • liniaeixample.cat

Demanen arreglar les goteres que té el Dominical del Llibre

Volen una solució definitiva per a un problema que fins ara ha tingut respostes provisionals de l'Ajuntament pàg 9

Foto: Línia Eixample

Façanes de comerços estrambòtiques: a l'Eixample també pàg 3

EL FORT PIENC pàg 12
El barri reivindica
la cultura coreana amb
una fira farcida d'actes

DRETA DE L'EIXAMPLE pàg 10
Botigues històriques que
sobreviuen al pas del temps

UNIÓ DEL TRAMVIA pàg 12
En marxa les proves
entre Glòries i Verdaguer

Home
BCN
PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

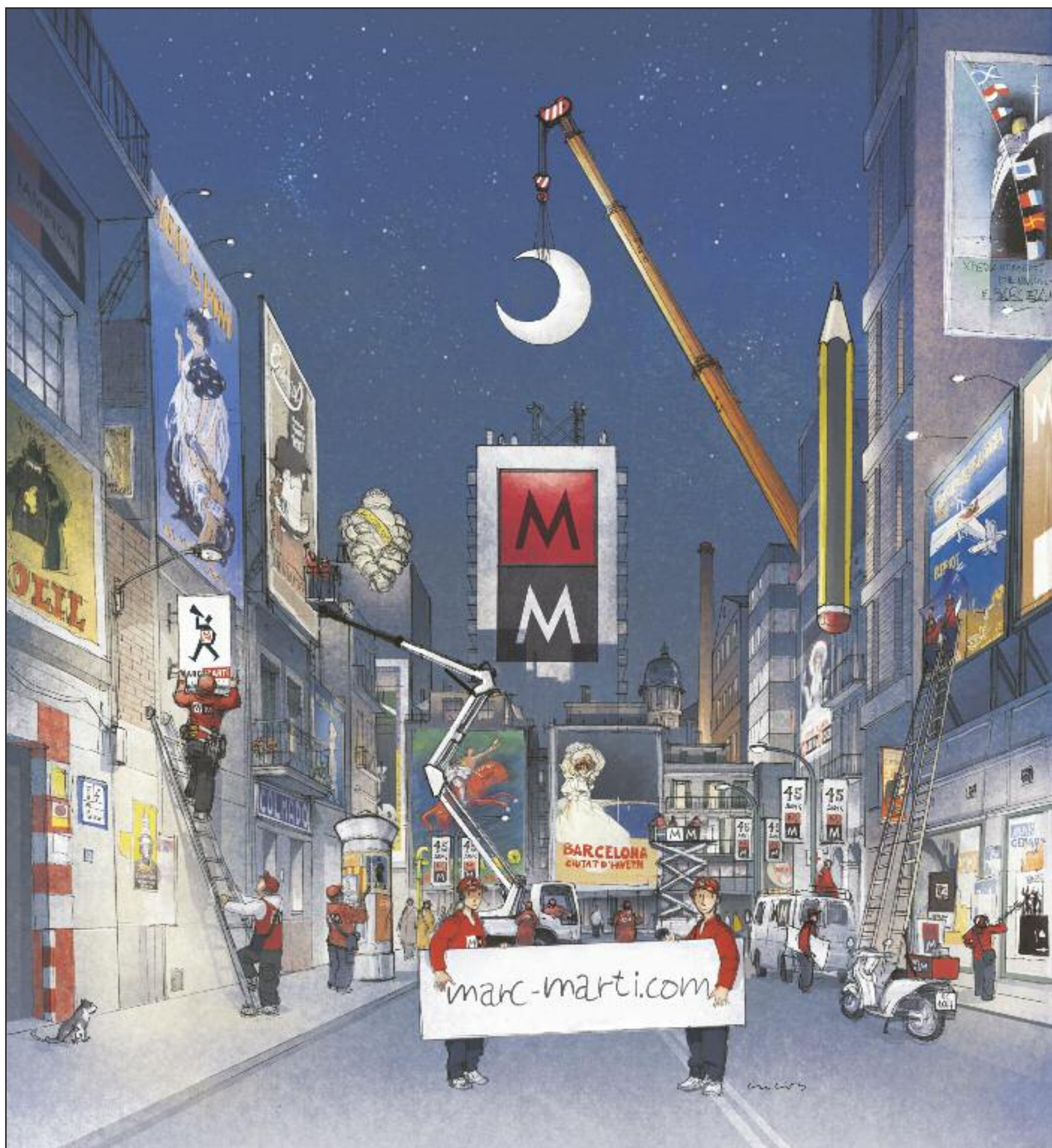
Home Homeing
ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
08013 BARCELONA
T. 938 827 706
admin@home-homing.com
www.home-homing.com
Magatzem: Pte. Urset, 3

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Façanes que fan mal als ulls

» L'Eixample té diversos comerços amb façanes cridaneres que no respecten el paisatge urbà
 » Els comerciants denuncien que la majoria que incompleixen les normes són locals per a turistes

Guillem Francàs
 L'EIXAMPLE

Colors cridaners, molts estímuls als rètols, lletres grans, façanes que sobresurten més del normal i tota mena de parafernàlies que es puguin afegir com a decoració. Aquest és l'aspecte –xaró, per què no dir-ho– d'alguns negocis de l'Eixample amb uns propietaris que segurament no hi deuen veure cap problema a tenir les façanes així. Potser els experts en màrqueting ens dirien que és la millor manera de cridar l'atenció de la gent, però també és cert que l'Ajuntament té una normativa per sancionar les il·legalitats que es puguin cometre.

I és que fa temps que la tipologia comercial de l'Eixample, com passa a molts llocs de la ciutat, ha anat canviant. Uns canvis que, de vegades, fan mal als ulls i poden derivar en sancions. Per posar un exemple, l'Ajuntament ha detectat darrerament més de 330 incompliments de la norma de paisatge urbà en negocis de l'avinguda Gaudí, el comerç de la qual està fortament influenciat pel fet de tenir la Sagrada Família a tocar.

UN TUIT VIRAL

Les queixes sobre aquesta realitat es van fer visibles a la xarxa social X fa unes setmanes, quan un veí de l'Eixample va denunciar l'aspecte de la façana d'un comerç de carcasses de telèfons mòbils a la cantonada del carrer Casanova i la Gran Via, a Sant Antoni. La piulada va tenir molt de ressò, fins al punt que l'Ajuntament va obrir un expedient al negoci. No estem parlant d'un cas puntual, ja que n'hi ha d'altres de molt evidents, com el del local de *brunch* –la paraula anglesa de

Quatre exemples de comerços amb façanes que criden l'atenció per la seva estètica. Fotos: Línia Eixample

moda per definir l'àpat que es fa entre les hores d'esmorzar i dinar– Brunchit, situat a la cantonada del carrer Bailèn amb Aragó i que té la façana completament decorada amb flors de colors com el vermell o el fúcia.

Un altre cas que realment crida l'atenció –normativa a banda– és el del The Melrose Café, un local que també és un *brunch* i que té una façana completament rosa llampant. En el cas del Brunchit, des del Districte confirmen que hi ha obert “un expedient de disciplina urbanística des de principis del mes de maig” que el titular va recórrer dient que tenia previst fer unes obres, que de moment no s'han fet, per fer-hi modificacions. Pel que fa a The Melrose Café, el Districte explica que es programarà una inspecció perquè es tracta d'una “reforma recent per la qual no tenen sol·licitat cap permís

d'obra i que no compleix amb l'Ordenança del paisatge urbà”.

FAÇANES PER AL TURISME

Amb els exemples que es detallen i el nombre de sancions que l'Ajuntament ha començat a posar a

Diferents negocis tenen un expedient obert per incomplir la norma de paisatge

l'avinguda Gaudí es pot intuir per on van els trets dels comerços que incompleixen la normativa. Així, la principal queixa del president de l'associació de comerciants de la Dreta de l'Eixample, Coreixample, Xavier Llobet, és que molts dels comerços que incompleixen les normes amb les façanes tan cri-

daneres són locals amb un públic objectiu molt clar: els turistes. “El problema, a més de no complir les normes, és que són negocis enfocats només als turistes i que no estan pensats per als veïns i veïnes del barri, que veuen com cada vegada n'hi ha més. Aquests locals liquiden el producte nacional”, lamenta Llobet.

D'altra banda, el president de Coreixample afirma que el problema de les façanes estrafollàries, més enllà de normatives, el segueixen i els preocupa. Posa d'exemple el restaurant cocteleria Reñé, al carrer Girona. “Tenen una façana modernista que és molt maca i li han posat una persiana de l'estil del Mercadona, que la *matxaca*”, opina.

UK SUPERMERCAT

Un altre dels casos polèmics és el de l'UK Supermercat de Consell de

Cent. El setembre del 2023 *Línia Eixample* ja va explicar les queixes veïnals per la seva obertura al nou eix verd. El local va acumular expedients per no complir amb la llicència d'obra. Ara, se li ha afegit l'expedient per l'incompliment del rètol del supermercat, segons fonts municipals. Les mateixes fonts afirmen que el local ja té una multa de mil euros per les obres i que en tindrà una altra “si no esmena l'incompliment de normativa de paisatge urbà”.

Amb tot, el Districte relata que, a més de l'UK Supermercat, hi ha diversos negocis que tenen un “procediment de disciplina” obert perquè canviïn els rètols: Coco Yep, del carrer Diputació, el Berry Brunch, de Consell de Cent, o el BIT Brunch, del passeig de Sant Joan. I, com abans, en aquests casos també hi ha una paraula que es repeteix: *brunch*.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'autocar a la porteria

per Ferran Falcó

Foto: Ajuntament de Barcelona

Un decret del 2017 va marcar un abans i un després en la funció interventora als ens locals. El va promoure Cristóbal Montoro, ministre popular que també va protagonitzar la llei de sostenibilitat financera de les administracions, el 2012. Buscar informació sobre ell a internet és com buscar-ne sobre una malaltia... Si ho fas sense ser metge, només t'enduràs males notícies. Sigui com sigui, Montoro és el ministre popular que va fer més coses per tornar les administracions territorials i locals a I3 (l'antiga P3), amb un sistema de control financer que les ofega, les qüestiona i les obliga a justificar despeses passant per un viacrucis dirigit per les intervencions de cada ajuntament, que són equips de gent disposada a fer complir normatives que busquen que gastar un euro públic sigui com una visita al dentista per part dels que presten serveis a la primera línia d'atenció a la ciutadania.

Un sistema dissenyat a la perfecció per impedir la despesa, perquè durant anys ha dificultat la contractació de personal mentre ha reforçat la dels equips d'intervenció. Si es tractés d'un equip de futbol, l'administració de l'Estat ha posat un autocar a la porteria i ha fet

juguar un equip de defenses, deixant un jugador sol en punta per fer gols.

Així les coses, els ajuntaments han reduït la seva despesa i han sanejat els seus comptes, però, malgrat fer-ho, les regles del joc continuen sent les mateixes: l'autocar a la porteria i un pobre davant mirant de fer l'impossible.

Seria possible canviar la tàctica i posar més davanters i menys defenses a jugar? Jo crec que hauria de ser-ho. El canvi demogràfic, les noves necessitats socials, les inversions i els manteniments necessiten resposta. I no té gaire lògica que la llei orgànica i el decret, combinats amb la inefable nova llei de contractació pública, actuïn com a sedants de l'acció comunitària.

Hi hauria d'haver màniga ampla? Tampoc. Però té lògica esgotar els tècnics municipals, avorir els polítics, saturar els serveis administratius i espantar les vocacions de servei públic? Crec que no. Quin és o quin seria el camí del mig? Doncs, com sempre, aquell que deixés clar que els ajuntaments han de tramitar expedients i la intervenció autoritzar-los, posant més èmfasi en el control posterior de la despesa, amb un sistema de penalitza-

cions objectiu quan allò que es fa no respongui a l'interès general. Això deu ser molt difícil, però potser podríem començar agafant personal que fins ara s'ha dedicat a defensar la porteria i posar-lo a cada unitat gestora perquè comenci a marcar gols. Aquest fet, la reducció del personal que tenim a les intervencions per l'augment del personal que tenim a les unitats de despesa, podria canviar el paradigma. Perquè si són recetes, bons i justos per aturar qualsevol expedient, també ho han de ser per mirar de desencallar-los. El perill i la temença que estiguem consolidant una elit que decideix fins a on deixa anar l'aixeta és una realitat. I una elit que no es pot qüestionar sempre és l'avantsala de problemes més grans.

A mi m'agradaria que, ajuntament per ajuntament, s'anés cada quatre anys a veure els senyors d'Hisenda. Se'ls presentés un pla, se'ls revisessin els comptes i, al final, a cada un, l'Estat li pogués dir "pots gastar tant i torna d'aquí a quatre anys que et revisaré com ho has fet". I deixar fer. Al cap i a la fi, molt més no farien, però sí que podrien treballar sense que cada expedient que arriba a intervenció sigui l'inici d'un nou maldecap.

Les millors perles

Llogar una casa al mig de la muntanya no sempre pot sortir bé. Un grup d'amics va viure una nit d'infart amb una plaga d'abelles i d'arnes a les habitacions, que van picar alguns dels joves. Almenys els van tornar els diners que havien pagat.

Perdre objectes mai és plat de bon gust, i menys si es tracta de les claus de la moto. És el que li va passar a un metge que sortia de treballar. Per sort, qui les va trobar li va deixar una nota amb el seu telèfon perquè les pogués recuperar.

En unes festes tan massificades com San Fermín, fer cua als lavabos és un infern. Per fer-ho menys pesat, una jove va agafar el paper de dinamitzadora i es va encarregar d'animar la gent perquè anés més ràpid. Ara s'ha fet viral a les xarxes.

Confondre una lletra d'una paraula pot convertir-te en un meme. És el que li va passar a una presentadora del canal 24 Horas de RTVE, que en comptes de dir "chupinazo" va dir "chuminazo".

Evan Vucci

LA FOTO

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

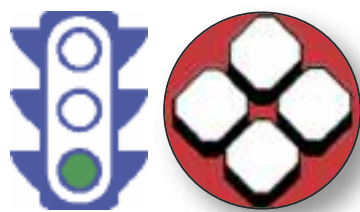
Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

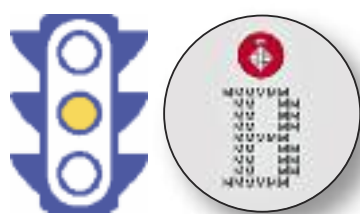
Els semàfors

AV Esquerra

L'AV de l'Esquerra de l'Eixample i la seva Vocalia de Patrimoni Històric i Social lideren un projecte per reivindicar la memòria històrica del barri a través de treballs escrits. Un dels objectius és recuperar l'edifici de la Unió Cooperatista.

pàgina 8

Institut de Mercats

El Mercat Dominical de Llibres de Sant Antoni denuncia les goteres que ha patit l'últim any quan ha plogut i acusa l'Institut Municipal de Mercats, que ja treballa en una solució, de no indemnitzar els llibreters per la quantitat de llibres perduts.

pàgina 9

Gremi de Restauració

El Gremi de Restauració ha denunciat 100 fleques a l'Agència Tributària, al Departament d'Empresa i Treball i a l'Ajuntament pels suposats incompliments que fan cadenes com 365, Obrador Vivari o Garnier.

pàgina 11

El + llegit

líniaeixample.cat

- 1 *La Torre de Santa Caterina ens trasllada per un moment a l'època medieval*
- 2 *El 'pole dance' empodera*
- 3 *Ja hi ha data per les obres dels FGC al parc Joan Miró*
- 4 *El Parc de l'Estació del Nord s'omple de teatre a l'aire lliure*
- 5 *El Gremi de Restauració denuncia 100 fleques amb degustació per irregularitats*

Estiu d'incerteses

per Pedro Jesús Fernández

Comença l'estiu amb pluges, xafogor i incerteses climàtiques i polítiques. Les projeccions climàtiques per a Catalunya indiquen que podria ser un estiu particularment calorós, segons les simulacions del clima de la Terra per a les dècades futures, essencials per avaluar els efectes del canvi climàtic i desenvolupar mesures d'adaptació.

El canvi climàtic és una realitat que afecta tots els aspectes de la nostra vida. L'impacte del canvi climàtic en la biodiversitat pot ser devastador, ja que espècies estretament adaptades i endèmiques estan en perill d'extinció. Això afecta directament la seguretat alimentària. A més, la intrusió d'aigua salada a causa de l'augment del nivell del mar i els canvis en les precipitacions amenaça l'agricultura costanera, posant en risc fonts d'aigua dolça i degradant terres agrícoles.

El canvi climàtic també provoca un augment de les temperatures, que intensifica l'evaporació i pot conduir a sequeres, reduint la disponibilitat d'aigua. Els patrons de precipitació alterats poden exacerbar inundacions i tempestes, contaminant el subministrament d'aigua i danyant infraestructures. A més, l'escalfament global induït per l'augment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i la destrucció de reductors de carboni per la desforestació està portant a inundacions i sequeres.

Per tant, és essencial que els dirigents polítics reconeguin la gravetat del canvi climàtic i treballin per aplicar mesures que mitiguin

els seus efectes. La societat està prenent consciència i exigint accions, però cal esforç global.

En l'àmbit polític, les eleccions catalanes ens han deixat un panorama enrevessat, amb el PSC obtenint una àmplia victòria, però no suficient per evitar una repetició electoral. Per això, la formació d'un nou govern a Catalunya es presenta com un desafiament important. És un fet que ens demostra que els partits independentistes han perdut la majoria parlamentària que mantien des de fa dècades, marcant un possible canvi d'era.

Els socialistes, liderats per l'exministre de salut Salvador Illa, han guanyat 42 escons, però encara necessiten el suport d'altres partits. Aquesta situació es complica amb la dimissió del líder de l'ERC, Pere Aragonès, la resistència d'alguns jutges a aplicar la llei d'amnistia aprovada i l'oposició rotunda de la dreta i la ultradreta entestada a fer caure el govern com sigui.

Els analistes indiquen que el descens del suport als partits independentistes podria representar la línia de meta electoral per al "procés", un terme utilitzat per definir la turbulència política que des de 2012 es va centrar a demanar un referèndum, que es va celebrar el 2017.

Ara, a Catalunya, els partits d'esquerres han d'afrontar el

desafiament de negociar acords que permetin la formació d'un govern estable. La capacitat de Salvador Illa per atraure el suport necessari serà clau en el desenvolupament dels esdeveniments polítics a Catalunya en els propers mesos, si bé el candidat de Junts, també ha anunciat que no renuncia a ser investit si té el suport requerit.

Així les coses, la capacitat d'ERC per arribar a acords amb el PSC i els comuns ha estat qüestionada fins i tot per molts militants, i això ha portat a especulacions sobre la possibilitat d'una repetició electoral que sols beneficiaria a Junts. Aquesta situació reflecteix la naturalesa embolicada de la política catalana, on les aliances són crucials per a la governabilitat.

Per això, superar els problemes interns i el desafiament que suposa a ERC la formació d'un govern estable és vital per a la continuïtat de les polítiques progressistes i per a la promoció del benestar social i econòmic a Catalunya. La història ha demostrat que, fins i tot en els moments més difícils, el diàleg i la voluntat de compromís poden conduir a solucions constructives. És fonamental que els dirigents polítics se centrin en el benestar col·lectiu i treballin de manera incansable per superar els obstacles.

Línia Eixample no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Tsunami

@omnium: Els exiliats per la causa del Tsunami ja són a Salses i, gràcies a la pressió popular i la defensa del dret a la protesta, avui poden tornar a casa lliurement.

#Espanya

@apuntesports: La selecció espanyola s'ha tornat a proclamar campiona d'Europa, després de derrotar Anglaterra 2-1, amb un gol de Nico Williams i un altre d'Oyarzabal.

#AccidentAutobús

@Aj_Tordera: Agraïm la feina feta per part dels diferents cossos d'emergències en aquest accident i desitgem una ràpida recuperació dels ferits.

La clau

Un prec per a la salut mental

per Ester Safont, docent

En els darrers dies ha saltat a la premsa que diferents entitats sol·liciten formalment que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP (Centre d'Urgències d'Atenció Primària) de Santa Perpètua de Mogoda disposin d'un servei d'urgències en salut mental, així com d'un servei d'ingrés per a aquells pacients que ho necessitin. S'han mogut fitxes també a nivell polític, i diferents ajuntaments del Baix Vallès han debatut i aprovat mocions al respecte.

Certament, és inconcebible que una àrea de cobertura sanitària de 165.000 habitants no disposi d'aquesta atenció per a un problema que ens atrapa cada cop més a les seves xarxes, sovint, indissolubles.

Es fa evident, doncs, una manca d'assistència integral i accessible per a la totalitat de la població, sigui quina sigui la seva dolència, incloent-hi les de naturalesa mental.

No és cap novetat, i lamento ser poc original, que cal trencar mites i acabar amb l'estigma que emmascara aquests trastorns. Les persones que els pateixen han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes.

Què no s'entén del que els succeeix als malalts mentals? Quins greuges pateixen? Com es pot atendre aquesta realitat com cal?

Diuen que, de vegades, cal trencar-se per tornar a esdevenir, i aquesta premissa és ben certa. La llàstima són els bocins que no tornen a encaixar; aquells que resten esparracats, abandonats i foragitats de tot el que un dia van ser. Hem d'anar amb compte amb tot el que es perd pel camí amb una gestió deficient d'aquest tema, i quant de mal s'infligeix a la persona i als que l'envolten.

Habitualment, es mesura la fortalesa de la ment humana amb indicadors erronis. Tots devem haver escoltat alguna vegada "a mi això no em passarà mai", "no ho entenc", "jo no crec en psicòlegs i psiquiatres", "si no se'n surt és perquè no vol", "ara tothom està deprimit"... Són comentaris pejoratius que no contempnen la possibilitat que un dia els toqui als que els formulen travessar aquesta fina línia i davallar al fons del pou o ser víctimes de crisis d'angoixa o atacs de pànic. Les malalties mentals oprimeixen, desdibuixen, desgasten i, en el pitjor dels casos, anul·len l'essència interior i deixen la persona amb una absoluta sensació d'indefensió.

El doctor Antoni Bulbena, coordinador de la Unitat d'Ansietat de l'Hospital del Mar de Barcelona durant molt de temps, ens regala sentències contundents respecte, per exemple, a aquesta angoixa: "Tens la impressió que et pots morir, que et tornes boig o que està a punt de passar una cosa molt greu...". Apunta, així mateix, que "hi ha professionals que diuen que el medicament ha de ser l'última opció [...]. És el contrari: de vegades és important que el medicament no tardi gaire, perquè com més dura la por, més seqüeles té". Fins i tot afirma que comparteix el seu telèfon amb els pacients i que els demana que li facin un retorn del seu estat, perquè "el tractament de la por és la presència. Si algú té por, però té algú al costat, la por baixa. No pots deixar la por en mans d'una pastilla. Cal que la persona que l'acompanyi hi sigui". Parla, així mateix, d'empènyer el pacient a consultar-li qualsevol dubte enviant-li un missatge.

És obvi que aquest plantejament, avalat per una formació tant de caire nacional com en universitats de renom internacional (Cambridge), però sobretot per una àmplia experiència en psiquiatria, no casa amb un sis-

tema sanitari que reconeixem mancat d'aquesta proximitat; d'aquesta opció de la immediatesa i de la possibilitat d'acudir-hi quan algú se sent afectat per una patologia d'aquesta índole.

Sabem que l'angoixa és un trastorn que no parla per si mateix, perquè només indueix a la fuga; a posar-se a recer sense cap mena de voluntat de verbalitzar què se sent. I si el malalt no té paraules, només pot ser atès per aquells que dominen l'idioma d'aquest mutisme selectiu. Entenc que els intèrprets han de ser, per tant, professionals sanitaris de l'especialitat psíquica. Per molt bona voluntat que pugui tenir el metge d'urgències, i per molta empatia que demostrï, no disposa ni de les eines ni de la formació específica per afrontar aquesta modalitat d'emergència.

Estem parlant de les malalties més freqüents, que afecten gairebé un 20% de la població, i que no estan rebent el tractament i l'atenció necessaris. Quan un malalt necessita ajuda (un cop ha fet el procés intern i difícil de reconèixer que l'ha de rebre, o bé ha esclatat en forma de crisi) i acut a urgències generals sota efectes com la sudoració, tremolor, palpitations, tensió muscular, mal de cap, mareig, respiració ràpida, sensació d'ofec, molèsties gastrointestinals, boca-seca... El més habitual és que li posin una pastilla sota la llengua i, quan les seves constants es recuperin, que l'enviïn de nou cap a casa, amb la consigna que es tracti a consultes externes. I ara encetaríem un altre tema, si parléssim de la saturació existent als centres de salut mental, de la manca de sanitaris del sector, de les llargues llistes d'espera i de les cites mèdiques excessivament distanciades en el temps en cas de tractaments psicoterapèutics.

Cal sumar-hi, per mantenir el fil de la necessitat, tanmateix, un altre condicionant, que és el fet que el metge associï altres dolències que tenen base real i requereixen exploracions clíniques pertinents al trastorn que l'historial de qui es visita reflecteix. En cas d'ansietat, de seguida es té el diagnòstic. I si no era només resultat de la hipocondria de l'individu? Se sap que aquesta somatització està associada a processos d'alteració, però també està demostrat que augmenta el risc de patir malalties més comunes, com ara les cardiovasculars i les respiratòries. No obstant això, com que els que ho pateixen tendeixen a fer-se proves mèdiques i consultes innecessàries, i malauradament poden generar cert rebuig en els professionals de la medicina, aquest fet pot tenir conseqüències nefastes.

Es necessita un servei d'urgències que doni resposta eficient a la causa que ha portat la persona a requerir atenció mèdica, sigui per consum de drogues, per experiències traumàtiques esdevingudes de sobte, per acumulació d'estrès que ha esclatat i ha deixat la persona feta un nyap, per crisis d'ansietat... Per qualsevol trastorn de salut mental. Tots aquells que hi acudeixin en aquestes circumstàncies necessiten ser atesos amb dignitat, i aquest fet només és possible si ho deixem a les mans de qui en sap.

En conclusió, no puc fer altra cosa que sumar-me a aquesta reclamació del tot sensata, coherent i fonamentada per arguments sòlids, i reclamar amb veu alta i clara que sí, que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP de Santa Perpètua de Mogoda donin resposta a aquesta necessitat. Si és un clam fort, sincer i compartit, arribarem a fer-nos sentir perquè aquells que tenen la capacitat d'incidir en aquesta realitat es posin a treballar de valent.

Foto: Arxiu

“

Les persones que pateixen trastorns mentals han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes

”

Flaixos

@germansin_: Entenc el concepte de romantitzar l'estiu. Platgeta, cafè amb gel... Però quan l'estiu consisteix a arribar a la feina suat, la romantització es fa complicada.

@Lauragalaxy_: Això de treballar i que no puguis pagar-te una casa com ho porteu? Perquè ho hem normalitzat, però molt normal no ho és, més aviat al contrari.

@andreuginola: Els *heavy metals*, els cotxes *tuning*, els establiments de iogurt gelat i els restaurants bascs a Catalunya van desaparèixer al mateix moment.

112
emergències

**F*O
O*F**

UN PAÍS, UN CLAM

EL CANVI CLIMÀTIC, LA SEQUERA I LA CALOR EXTREMA
FAN QUE EL RISC D'INCENDIS SIGUI ALTÍSSIM.
PERÒ EL COMPROMÍS DE LES INSTITUCIONS I
LA CIUTADANIA PER EVITAR-LOS TAMBÉ HO ÉS.

incendisforestals.gencat.cat

Diputació
Barcelona

Generalitat
de Catalunya

Per la teva seguretat,
sempre endavant

L'Esquerra també té la seva història

» La Vocalia de Patrimoni Històric i Social de l'Associació de Veïns del barri reivindica el seu passat
 » Alfons Santamaria, veí impulsor del projecte, explica les iniciatives que estan fent per preservar-lo

Guillem Francàs

L'ESQUERRA DE L'EIXAMPLE

Quan es parla de l'Eixample i la seva història, el seu passat i el seu patrimoni, el primer que ens ve al cap són els edificis modernistes –que encara avui són una de les atraccions turístiques més importants de la ciutat– i el pla Cerdà. Per tant, és probable que, d'entrada, no es pensi en l'Esquerra de l'Eixample i la seva història abans de ser un barri cèntric de la ciutat tal com el coneixem ara. Però des de fa gairebé dos anys que ha nascut una iniciativa veïnal per canviar això i reivindicar el llegat històric d'aquesta zona del districte.

L'Alfons Santamaria, veí del barri de 75 anys, exarquitecte i persona vinculada a les lluites veïnals, ha estat l'impulsor per reivindicar que l'Esquerra de l'Eixample també té molta història

i patrimoni per ser explicats. I és que, segons explica, després de col·laborar en un llibre d'una constructora, va descobrir la seva passió per explicar l'origen de les coses i, més concretament, de fer-ho del seu barri. Va ser llavors quan va crear un grup que es va consolidar sota el paraigua de l'Associació de Veïns de l'Esquerra de l'Eixample, que va posar en marxa la Vocalia de Patrimoni Històric i Social. Tot això va ser el setembre de 2022, però no és fins al setembre del 2023 que el grup es va transformar oficialment en la vocalia de l'entitat veïnal.

UNS OBJECTIUS MOLT CLARS

Amb l'estructura de la vocalia ja formada, des que es van constituir el grup liderat per Santamaria, ja s'han publicat tres petites revistes sobre la història local. “El primer treball va ser sobre la Unió Cooperatista i el seu edifici, que a més forma part dels

L'edifici de la Unió Cooperatista és una de les reivindicacions de la Vocalia de Patrimoni. Foto: X (@paugv87)

objectius finals de la vocalia, que és aconseguir l'edifici per al barri”, explica Santamaria.

Però la intenció d'aquest grup no és només explicar casos com aquest, sinó posar en valor la història de l'Esquerra de l'Eixample. “Abans que arribés el pla Cerdà, l'Esquerra de l'Eixample també va tenir una història i tot el que ha vingut després té uns orígens”, diu.

Amb tot, els altres treballs publicats expliquen el passat fabril i les primeres escoles. El pròxim es publicarà aquest octubre, en el marc de la Festa Major, moment en el qual es reivindicarà l'edifici de la Unió Cooperatista per als veïns. “Volem presentar la feina feta allà i que sigui l'inici per començar a fer actes per al barri en aquest edifici” declara Santa-

maria. El representant de la vocalia de patrimoni acaba afegint que el 2025 serà el 50è aniversari de l'entitat i esperen haver aconseguit l'espai. “Volem que sigui autogestionat, i per això demanem a l'Ajuntament que ens avalu aquest primer acte per demostrar que podem fer propostes atractives”, conclou aquest amant de la història del barri.

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu
www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
 Catalunya

Llibres que són paper mullat

» El Mercat Dominical del Llibre lamenta la pèrdua de material per les goteres de les marquesines
 » L'Ajuntament defensa que ha resolt el problema a curt termini i al setembre arribarà la definitiva

Guillem Francàs
SANT ANTONI

Tensió no resolta entre l'Ajuntament, l'Institut Municipal de Mercats i el Mercat Dominical del Llibre de Sant Antoni pel conflicte de les goteres. I és que a finals de l'agost de l'any passat, a causa d'un episodi fort de pluges, els llibreters del mercat van patir molts desperfectes al seu material per les fortes goteres que es van fer a causa de la pluja, només cinc anys després de la inauguració del nou mercat. Llavors, l'Ajuntament va buscar una solució ràpida per pal·liar els efectes, però des del Dominical afirmen que han continuat tenint goteres.

El tresorer de l'Associació del Mercat Dominical del Llibre de Sant Antoni, Pablo Fernández, reconeix que l'Ajuntament va actuar ràpidament l'agost

passat, però també lamenta que des de llavors els problemes no s'han solucionat del tot. "Han trigat molt a proposar-nos una solució definitiva i, tot i que no hem tingut cap episodi més com el de l'estiu passat, hem tingut problemes cada vegada que plovia", explica Fernández en declaracions a *Línia Eixample*.

Però el que més ha enfadat els llibreters ha estat la resposta de Mercats als desperfectes que van patir ara aviat farà un anys. "Molts llibres van quedar destrossats, i ja sabem que el paper mullat no val res, així que vam demanar indemnitzacions a l'Institut de Mercats", comenta Fernández, que lamenta que la resposta municipal ha estat negativa. "Diuen que és normal que es mullessin els llibres perquè estem al carrer, quan nosaltres tenim vídeos amb les goteres que hi havia i l'aigua que queia mullant-ho tot", acaba dient Fernández.

Les marquesines on es posen els paradistes fa temps que pateixen goteres. Foto: Línia Eixample

MERCATS ES DEFENSA

Per la seva banda, l'Ajuntament i l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona defensen les actuacions a curt termini que es van fer després de l'episodi de pluges de l'agost passat per solucionar les goteres que van patir els llibreters. "Es va acordar la neteja intensiva i l'aplicació de pintura de poliuretà –per tancar

forats–, que es va fer dues setmanes després de les pluges", argumenta el consistori, que també defensa el pla que es va establir per solucionar definitivament les queixes del Dominical.

Així doncs, la solució passa per la instal·lació de plaques fotovoltaiques a les pèrgoles, que quedaran cobertes i impermeabilitzades. Aquestes obres, segons

Mercats, es començaran a fer després de l'estiu, ja que ara s'està licitant el contracte per a la instal·lació de les plaques.

La solució que plantegen Mercats i l'Ajuntament, però, no acaba de convèncer els paradistes del Mercat Dominical. "Ens genera incertesa si serà prou bona perquè no sabem si el material es farà malbé", conclou el tresorer.

Orgull
 la publicació de reflexió LGTBI+

El comerç que deixa empremta

» La majoria dels comerços més antics de la Dreta sobreviuen al carrer Girona i al passeig de Gràcia
 » Els negocis antics han hagut de reinventar-se diverses vegades per a sobreviure al pas del temps

Raül Martínez
 LA DRETA

Joies, alta costura, cafè, conserves, pa, llibretes, vestits a mida o cerveses són els protagonistes de les botigues més antigues de la Dreta de l'Eixample. Dècades de canvis socials, guerres, dictadures i gentrificació no han aconseguit acabar amb negocis que es mantenen oberts des del segle XIX. Més d'un segle d'història es conserva suspesa en el temps entre les parets de diversos comerços dels carrers Girona, Roger de Llúria i el passeig de Gràcia.

Alguns locals respiren luxe i elegància, d'altres mantenen el caliu de les botigues de barri de tota la vida. La Sastreria Bel, al passeig de Gràcia, és una de les més antigues del país. D'ençà del 1842 que les seves camises i vestits d'home engalanen bar-

celonins i visitants. També ho fan les grans marques que es venen a Santa Eulàlia, fundada un any més tard al mateix carrer. "Era una botiga de teixits en el moment de néixer i el 1926 ja era pionera en l'alta costura", afirma el seu director, Lluís Sans.

EL MODERN I L'ANTIC

Adaptar-se als nous temps –i als vells– és una necessitat que destaquen els encarregats dels negocis. Així ho fan al Cafè del Centre, obert el 1873 al carrer Girona i reconvertit en un restaurant de "gastronomia clàssica amb tocs moderns". El camí ha sigut semblant a dos locals més del carrer: al bar Betlem (1892) i Queviures Serra (1890), que després de néixer com a botiga d'alimentació s'ha convertit també en un petit espai de degustació de productes.

Altres negocis, com la Joieria Bagués Masriera tenen origen al segle XVIII. Tot i que l'actual lo-

La papereria Canut i la botiga de roba Santa Eulàlia. Fotos: Línia Eixample i Passeig de Gràcia Barcelona

cal del passeig de Gràcia es remunta a mitjans del segle XX, les creacions del grup van començar el 1766, de la mà de la firma Carreras, que més endavant s'uniria als Masierera.

També el Colmado Múrria (1998), al carrer Roger de Llúria, el forn Sarret (1898) i la papereria Canut (1916), que comparteixen cantonada al carrer Gi-

rona, han passat per diverses mans. Fins que la família fundadora va recuperar el negoci dècades enrere. De fet, la Mercè Canut, la neta del fundador, porta les regnes del negoci des de fa 37 anys. "M'encanta la meua feina, tot i que és una lluita continua.", explica.

La fórmula de la supervivència ha sigut diferent per a

cada negoci, però tots destaquen un element comú imprescindible: el tracte amb el client. "És molt fàcil fer comandes des de la butaca, però és molt més sostenible comprar al comerç local. La gent confia en nosaltres perquè sap que prioritzem el tracte amb el client, però el barri està canviant i molts veïns estan marxant", comenta Canut.

Juntes som més fortes

Llibreria, Formació, Sensibilització
www.accioperiferica.es
 Carrer de Francesc Bolòs, 28. 08031 Barcelona
accioperiferica@gmail.com · Tel. 93 604 98 98

Sagrada Família

líniaeixample.cat

17 de juliol del 2024

Infància | Nova àrea de joc als Jardins de Montserrat Roig

El Districte ha inaugurat una àrea de joc infantil accessible als Jardins de Montserrat Roig. És un dels projectes guanyadors dels Pressupostos Participatius de l'Eixample i inclou gronxadors, un llit elàstic i un tobogan amb un punt de transferència per a cadires de rodes.

“Abans érem quatre o cinc forns del barri. Ara quedo jo”

COMERÇ ▶ El Gremi de Restauració ha denunciat 100 fleques barcelonines davant de l'Agència Tributària, el Departament d'Empresa i Treball i l'Ajuntament i ha carregat contra un negoci que “es basa en l'incompliment normatiu” i la “deixadesa” de les administracions. El gremi assenyalava pràctiques com superar l'aforament permès als locals i la venda d'alcohol sense llicència.

Així, entre els establiments denunciats, n'hi ha de regentats per grans cadenes com 365, Vivari, Granier, Santa Glòria, Masamare o El Fornet, però també empresaris individuals.

Una fleca afectada per l'augment de franquícies com el 365, L'Obrador, Fornet o Vivari és el Blat Cafè Dos de Maig, un forn que es troba al costat de la parada de metro d'Encants, a la cruïlla del carrer Dos de Maig amb València. Es tracta d'una fleca que fa més de 40 anys que és al barri i que ha viscut l'evolució cap a aquesta deriva dels últims anys. “Abans érem quatre o cinc

Una fleca amb servei de degustació de la cadena 365. Foto: ACN

forns del barri de tota la vida, ben distribuïts, i ja només quedo jo perquè no hi ha hagut relleu generacional”, explica la Maria, la propietària del Blat Cafè. I és que al voltant del seu local, en els dos mateixos carrers en què es troba i a la mateixa illa, té un Obrador al carrer València i un Vivari un 365 a Dos de Maig.

Amb tot, la propietària del forn acaba dient que l'Ajuntament hauria de “control·lar què hi ha al barri i detectar les necessitats”. “No pot ser que tots els locals buits els omplin les franquícies. Si cal una sabateria o una bacallaneria, s'hauria de donar prioritat a les necessitats en comptes d'acumular forns”, sentència.

Protesta contra l'excés d'autocars de turistes al barri

TURISME ▶ Diversos veïns dels barris del Fort Pienc i la Sagrada Família van bloquejar el trànsit al carrer Diputació el 10 de juliol per a protestar contra la saturació turística. Els manifestants van denunciar que la reubicació de les parades d'autocars provoca una arribada diària massiva de vehicles turístics privats que estacionen davant de La Monumental.

Quan es va plantejar la reordenació de les parades, que va eliminar estacionaments d'autocars turístics als carrers Padi-

lla i Consell de Cent i els va traslladar al carrer de la Marina, les associacions veïnals van preveure que aquesta mesura només desplaçaria el problema. I així ha sigut: els veïns denuncien el soroll incessant del trànsit d'autocars, les botzines i els crits dels turistes, així com la dificultat per caminar per les voreres.

El bloqueig va causar desviacions de trànsit, inclòs un canvi de recorregut per a la línia V21. No obstant això, la protesta només va reunir unes desenes de persones.

Autocars estacionats a l'avinguda Diagonal. Foto: Arxiu

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniaxarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

Història | Punt final a l'exposició del barri industrial

La mostra fotogràfica i documental *El Fort Pienc Industrial* ha tancat les seves portes aquest 17 de juliol després d'un mes oberta a l'Arxiu Històric. Centenars de veïns s'han apropat durant setmanes per a conèixer el passat obrer del barri.

K-pop, hangul i literatura a la Fira de Cultura Coreana del barri

CULTURA ▶ La música de Corea del Sud, el k-pop, és tot un èxit entre els joves. Desenes de grups, cantants i sèries del país asiàtic desperten passions arreu i les entitats de l'Eixample ho saben. El creixent interès per la cultura coreana ha animat l'Eix Jove i Joves de l'Eixample a organitzar la primera Fira de Cultura Coreana del Fort Pienc.

L'exterior de la Biblioteca Ana Maria Moix ha estat l'escenari escollit per a celebrar la fira, que el 10 de juliol omplia de paradetes i activitats la plaça del Fort Pienc. Molts joves van aprendre a escriure el seu nom en l'alfabet hangul, van ballar al ritme del k-pop, van llogar llibres i van descobrir cursos i intercanvis a Corea. També hi ha va haver espai per a jocs en grup i sortejos de productes coreans.

SOCIALITZAR I APRENDRE

L'onada d'influències coreanes crea tota mena de nous vincles socials i costums entre molts joves. Molts carrers de la ciutat

Les paradetes de la fira, amb tota mena d'activitats. Foto cedida

s'omplen de grups de joves ballant i divertint-se al ritme de la música coreana. "Des de fa uns anys, l'interès per la cultura coreana és cada vegada més gran. No només per la seva música i balls, sinó també per l'idioma, la gastronomia i altres aspectes", detalla David Garcia, de l'entitat Joves de l'Eixample.

Si bé la indústria musical del k-pop és coneguda per la seva enorme exigència i duresa

artística, el que arriba al públic general són valors positius i de diversió. "Les activitats associades que es popularitzen entre els joves promocionen la interacció, l'interès per aprendre l'idioma, es creen vincles d'amistat i es fomenta l'activitat a través del ball", explica Anna Fando, de l'Eix Jove de l'Eixample. Per això, entitats juvenils del Districte organitzaran més cursos i actes sobre Corea pròximament.

Comencen les proves del tramvia Glòries-Verdaguer

MOBILITAT ▶ El tramvia circula entre Glòries i Verdaguer des d'aquest dilluns, 15 de juliol. Fins a aquesta tardor ho farà només en fase de proves, sense passatgers, però en pocs mesos s'estrenarà la circulació regular de trens en aquest recorregut.

Les proves es realitzen per a fer tests tècnics del nou tram de vies del tram. En la primera jornada tot ha sortit bé i no s'han detectat problemes en el subministrament elèctric de la catenària i s'ha comprovat que la senyalització funciona. Pocs mi-

nuts abans de les 23 h el primer tram ha entrat al nou recorregut. Mentrestant, la Guàrdia Urbana ha anat tallant el trànsit de vehicles i els tècnics segueixen a peu el comboi, segons ha detallat *Betevé*.

Així, el nou tramvia passa per tres noves estacions: Monumental, Sicília i Verdaguer. A més, hi ha una parada nova a Glòries, inaugurada el maig passat. La tinent d'alcalde, Laia Bonet, i la consellera de Territori de la Generalitat, Ester Capella, van ser presents a la prova.

La parada de Glòries s'ha renovat amb les obres. Foto: A. Hernández/ACN

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

**Ayuda
en Acción**

La llum de Martina Claramunt

» A la pivot barcelonina, nova jugadora del JAC Sants, li van diagnosticar leucèmia fa quatre anys
 » “No soc conscient d’haver passat un càncer; va ser una època d’absoluta inconsciència”, reconeix

Toni Delgado
BARCELONA

Quedem a l’Escola Proa, al barri de la Bordeta, a Sants, i conversem a l’hort, un espai màgic per a Martina Claramunt (Barcelona, 2005), que, per un moment, torna a la infància. S’hi veu més petita i recollint, com la resta de la classe, els enciams que hi plantaven. Després, preparaven l’amanida i dinaven plegats. Mentre la barcelonina recrea els records, apareixen uns marrecs amb carmanyoles. Alguns observen, curiosos, la càmera i la gravadora. Un parell ens saluden amb alegria. L’espantocells no deixa d’observar-nos.

L’hort és un espai que convida a la reflexió i aquesta tranquil·litat, barrejada amb l’entusiasme dels infants, ajuda l’entrevistada a traduir en paraules moments i emocions difícils de descriure per la seva complexitat. “Mai m’he parat a pensar per què m’ha tocat a mi. Simplement, em sento una privilegiada perquè tot està anant molt bé. Si no fos així, potser tindria la sensació d’haver patit més”, s’obre Claramunt, nova jugadora del JAC Sants.

Fa temps que pensa que la família va patir més que ella i que per això, i sense adonar-se que ho feia ni per què ho feia, fingia estar millor del que estava. No els volia preocupar encara més.

Conserva la il·lusió i l’energia d’una nena, i, alhora, parla com una persona gran. “No soc conscient d’haver passat un càncer. Va ser una època d’absoluta inconsciència. Veig la vida com un aprenentatge i cada moment ho és. Escriure una espècie de diari personal em permet col·locar les coses al seu lloc i relativitzar-les”, confessa.

Aquella setmana de febrer de 2020 va ser molt intensa. Dilluns dia 10 va anar al metge perquè li havien de treure els queixals del seny i dimarts va començar a tenir marejos. No li va donar gaire importància perquè, de tant en tant, li passava després d’un entrenament. La nit de dimarts a dimecres es va despertar amb un gran dolor de mandíbula, i dimecres a la tarda, al CAP, li van programar unes analítiques per a l’endemà. Els resultats no van ser bons i dijous va ingressar a l’habitació 520 de l’Hospital Sant Joan de Déu.

Martina Claramunt, a l’Escola Proa, amb un mural de fons fet per alumnes. Foto: Toni Delgado

“Divendres, molts metges, potser n’eren vuit, nou o deu, els van comunicar als pares què em passava, i després van entrar a l’habitació i m’ho van dir a mi. Era leucèmia. Vaig plorar molt. Encara no soc conscient de res del que ha passat, la veritat”, confessa la pivot.

Sí que té clar com la va tractar l’equip de l’hospital, sobretot escoltant-la. “Viuen i conviuen amb tantes situacions diferents

“Veig la vida com un aprenentatge i cada moment ho és”, diu la pivot barcelonina

que tenen l’empatia necessària perquè entenguis que ets allà pel teu bé”, enraona.

Claramunt va rebre l’alta hospitalària l’11 de març de 2020, dos dies abans que Pedro Sánchez, el president del Govern estatal, anunciés la declaració d’estat d’alarma per a l’endemà. La pandèmia havia arribat oficialment. “Vaig poder sortir al carrer quan gairebé tothom havia d’estar tancat a casa i amb mons germans, el Ferran i la Júlia, fèiem broma de la situació. Era la nostra manera de treure-li ferro als aspectes negatius, com la quimioteràpia. Ens empipem, ens estimem i ens donem suport sempre”, comparteix, orgullosa.

Una gran amiga, Irene García, que és perruquera, va ser qui li va

tallar els cabells quan ja estava en tractament. “Se m’hi estaven fent rastres i vam veure que era el moment de rapar-me. Tenia el procés tan normalitzat que sabia que era un tràmit que havia de complir, i no em va afectar. A més, la Irene és família”, recorda.

Quan li van diagnosticar leucèmia, era jugadora del cadet B del CEJ l’Hospitalet, club al qual va arribar com a mini de segon any i on va competir fins a l’últim any de júnior: “Hi tinc grans records de victòries, derrotes, experiències... És una entitat que porto al cor per les persones que hi vaig conèixer i per com es van preocupar per mi, sobretot les companyes”.

El 25 de setembre de 2021, 589 dies després del diagnòstic, l’entrevistada va tornar a les pistes contra el CBF Cerdanyola. “Era un manat de nervis i il·lusió, i les sensacions van ser bones”, recorda. Començava a veure la llum al final del túnel i ho feia al Júnior Interterritorial del CEJ l’Hospitalet, un nou grup que ja era pura química.

L’ABRIL DE 2022

Poc després, es va trencar el segon metatarsià del peu per estrès. “Potser m’hauria pogut prendre el retorn amb més tranquil·litat, però és una lesió que podia haver tingut en qualsevol altre moment”, reconeix. L’abril de 2022 va rebre l’última sessió de quimioteràpia i li van donar l’alta.

En l’homenatge que li va fer el CEJ l’Hospitalet per la seva tornada a les pistes va conèixer la

Dra. Sílvia Treviño, que va assistir-hi com a representant de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ). Temps després, la metgessa especialista en medicina de l’esport li va proposar a la Martina que fos la model d’unes infografies sobre uns exercicis específics per al posttractament quimioteràpic. Una iniciativa emmarcada en el programa sobre càncer i bàsquet de BQSalut, l’Àrea de Salut de la Federació, que

Claramunt va rebre l’alta hospitalària l’11 de març de 2020, quasi a l’inici de la pandèmia

coordina Treviño. L’any passat Claramunt va participar en les jornades *Esport contra el càncer*, de la Fundació Ricky Rubio. “La Sílvia em truca i, si puc participar en la xerrada que sigui, ho faig encantada”, exposa.

Expressiva, empàtica i eterna observadora, a la barcelonina, nascuda a l’Hospital el Pilar, li encanta viatjar, aprendre, compartir i conèixer gent nova. I per això li venia molt de gust acceptar la beca esportiva de la Universitat d’Arizona i combinar estudis i bàsquet. Un error burocràtic, o més aviat humà, no li ho va permetre.

Es va tancar la porta per anar als Estats Units i se’n va obrir una altra: el Lima Horta Bàsquet. En principi, havia de ser jugadora del

Segona Territorial i estar en dinàmica del primer equip, de Lliga Femenina Challenge, la segona competició estatal. Com que no podia compaginar els dos grups, va centrar-se exclusivament en les més grans, un equip molt jove i ple d’il·lusions.

LES EXPECTATIVES

“El canvi d’intensitat de júnior a sènior és tot un món, i més en un nivell tan alt. Vaig aprendre molt entrenant-me amb grans jugadores i gestionant la frustració i les males dinàmiques. Ens hi vam deixar l’ànima i, malauradament, vam començar i acabar malament”, enraona Claramunt, que no va disputar cap minut amb el primer equip.

Abans era una addicta a les expectatives i ara, per satisfacció del seu pare, en Jaume, es concentra més en el dia a dia i se centra en allò que pot controlar. “El futur dirà com anirà la meua nova etapa al JAC Sants. Només sé que m’hi deixaré la pell i que tinc moltes ganes d’afrontar el curs 2024-2025, a Primera Catalana i en un gran club que fa temps que em volia. Al final, els nostres camins s’han ajuntat i soc molt feliç”, valora. Els seus inicis a l’esport de la cistella van ser al Bàsquet Proa Sant Medir.

Durant força anys es va preguntar què volia ser de gran i només es plantejava dos camins: personal sanitari i mestra d’Educació Física a educació infantil. La seva mare, Núria Pi, treballa a l’Escola Proa, igual que Judit Soro, la mestra que li va fer estimar encara més l’esport. Al final, i després d’estudiar un cicle formatiu d’Auxiliar d’Infermeria a la Fundació CIC, va descobrir que no s’havia equivocat en la tria.

Sempre li ha agradat molt ajudar i tractar amb els infants i des del juny de 2023 treballa a Pediatria, a l’Hospital de Barcelona, que és on va fer les pràctiques. “Des del primer dia els companys i companyes m’ho han posat tot molt fàcil”, celebra la barcelonina, que fa un any va disputar la Copa Colegial amb l’Escola Thau.

“El meu Spotify és ple de cançons diferents i trio la que em vingui de gust en aquell moment”, confessa Claramunt, que cuida molt bé la seva nena interior. Ho demostra quan li proposo fer-li unes fotos jugant a la xarranca. És pura llum.

No t'ho perdís

Foto: Jazz Barcelona

Festival de Jazz

El Festival de Jazz de Barcelona arriba a la seva 56a edició amb alguns grans noms de l'escena internacional i també del panorama català i espanyol, com Kamasi Washington, John Scofield, Pat Metheny, Rita Payés o Andrea Motis. Des del 16 de juliol i fins al 20 de desembre hi ha programats una vintena de concerts de gran i també de petit format. D'aquesta edició destaca el protagonisme que es dona a la música cubana i flamenca interpretada per saxofons i contrabaixos, dos dels instruments més característics del jazz.

Famosos

Estopa, el duo musical format pels germans David i José Manuel Muñoz (Cornellà, 1976 i 1978), s'ha convertit en el primer grup espanyol que ha actuat a l'Estadi Olímpic, omplint-lo de gom a gom. Ho feia en el marc de la gira que està fent per commemorar els seus 25 anys a sobre dels escenaris. Davant de 60.000 persones, va fer l'actuació més multitudinària de la seva història, després d'haver fet *sold out* en només cinc hores. Durant el concert va repassar el millor de la seva discografia amb temes clàssics i noves propostes com les del disc *Estopía*. Del duo català cal destacar la seva llarga trajectòria i els nombrosos guardons que ha rebut, com la Creu de Sant Jordi.

La fitxa

- **QUI ÉS?** **E S T O P A**
- **SÓN FAMOSOS PER...** **Ser el duo musical més reconegut a l'Estat**
Són tot un referent de la rumba al país
- **QUÈ HAN FET?** **Ser els primers espanyols que omplen l'Olímpic**
Mai cap artista de l'Estat havia actuat a l'Estadi Lluís Companys
- **A LES XARXES...** **Eufòria després del gran concert**
Els fans asseguren que va ser una actuació al·lucinant

Llibres

L'illa de les Tres Taronges
Jaume Fuster

Aquesta obra explica la història d'en Roger, un soldat que rep la visita d'un emissari del rei de l'illa de les Tres Taronges que li reclama que els ajudi a vèncer la guerra. Així és com el protagonista s'endinsarà en una perillosa aventura en la qual haurà de lluitar contra una profecia, amb la missió de retornar la pau. És el primer llibre d'una trilogia.

Teatre

The Genesis
Copenhagen Collective

Es tracta d'un espectacle que parla de com ens relacionem entre nosaltres i de com depenem intrínsecament els uns dels altres. Ho fa a través del pas per l'escenari de 20 individus de diferents nacionalitats i cultures, en un espectacle familiar que barreja el teatre, el circ i la dansa. Es pot veure al Teatre Coliseum de Barcelona fins al 24 de juliol.

Música

De camino al camino
Rita Payés

La cantant de Vilassar de Mar ha publicat el seu nou disc, basat en la bellesa del fet quotidià. Amb una amalgama d'estils i influències i amb el concepte del camí com a fil conductor, les 13 cançons reflexionen sobre les emocions i la connexió amb els nostres orígens. Inclou les col·laboracions d'Elisabeth Roma, Pol Batlle, Horacio Fumero i Juan Berbín.

Pelis i sèries

Padre no hay más que uno 4
Santiago Segura

La còmica producció de Santiago Segura arriba a la seva quarta pel·lícula amb un argument centrat en la proposta de casament que li fan a la filla gran de la família, coincidint amb el dia del seu 18è aniversari. Aquest succés despertarà un conjunt d'embolics i peripècies que no deixaran indiferent cap membre de la família.

ESTILS DE VIDA

El secret per semblar més atractiu

Foto: Freepik

DESCANS

La bona salut i els tractaments estètics són l'autèntica font de bellesa, però encara hi ha un element més directe i definitiu. Es tracta del descans. Podria semblar una obvietat, però un dels elements que ens fa menys atractius i que aconseguim que caiguem pitjor als altres és la manca de son. Ho certifica un estudi dut a terme per la Universitat d'Estocolm i publicat a la *Royal Society Open Science Journal*.

La mecànica de l'estudi és simple. Els investigadors van demanar a 25 voluntaris que intentessin descansar al màxim dues nits. Dies després els van forçar a tenir dues sessions d'insomni durant les quals només van poder dormir quatre hores. Un cop acabats els experiments, els experts fotografiaven els participants. Posteriorment, van ensenyar les imatges a 122 persones desconegudes a qui se'ls va demanar pel nivell d'atractiu, salut i confiança que transmetien aquelles persones.

Les respostes van confirmar la tesi dels investigadors. Les persones que havien dormit menys semblaven menys atractives i fins i tot despertaven més desconfiança. Sens dubte, un altre bon motiu per descansar les hores que toquen.

Les claus.....

SON

La manca de son afecta el nostre benestar general, però també la capacitat de socialització

MALALTIA

Els ulls vidriosos i la pal·lidesa propis de l'insomni s'associen a alguna malaltia

ATRACTIU

La gent troba menys atractives les persones que han descansat poc

CONFIANÇA

El grau de confiança en els altres té molt a veure amb el seu aspecte físic

Foto: Freepik

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (30x60x10)

33€ Set de cuina (15 persones)

20€ Tenda de hivernacle (4 x 6 metres)

* Depèn de l'aportació (BIZUM 33€) i del nivell de contribució. Per més informació: www.cruzroja.es o al 900 104 971. Els recursos són per a les persones que ho necessiten. Els recursos són per a les persones que ho necessiten. Els recursos són per a les persones que ho necessiten.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

